

VÄRFVAREVISA.

Född på landet jag va'
Strax vid Vimmerby sta',
Växte opp bland de öfriga fäna;
Och om bort sprang en ko,
Ni kan tro jag feck gno,
Så det knaka i vallarebena.

När se'n fullväxt jag ble'
Var jag karig med beske'.
Feck en fästemö och ho hette Greta;
Blåöjd, stilig ho va',
Fet och mulliger å rar
Och på ryggen en sjutton tums fläta.

Ble' så marknad en da'
Uti Vimmerby sta',
Jag for dit, köpte halsduk te Greta;
Träffa Anders å Jan,
Söp med dem hela da'n,
Så jag knappt kunde hemåt mej streta.

Då en värfvare kom,
Han mej frågade om
Jag vill' tjena Kongl. Majestät å Krona;
"Unjiform" de ska' du få
Och pickelhufva likeså,
Det bättre ä' än ansa oxarne å korna.

Har du lust bli gardist.
Svara ja, först som sist,
Du till lyktnant ju snart kan avancera;
Du får ärter, gröt och fläsk
Och på morgonen en bäsk
Och vackra flickor får du kyssa m. m.

Ja va' fuller och gla',
Och jag svarade ja,
Glömde bort både Greta och korna:
Se'n till Stockholm jag for,
Jesses, hvad den sta'n va' stor,
Der jag traska så jag rent af slet ut skorna.

Ja, nu ä' ja' gardist,
Men fy f—n hvad de' ä' trist,
Nu på "gälet" bland ko'na jag vallar.
Nog har jag lärt veta hut,
Men när tiden den ä' slut,
Ä' det jag, som hem till Greta mig knallar.